

Sætter du pris på os?

POV kan ikke udkomme uden støtte fra vores læsere. **Støt os**, hvis du vil sikre POV som uafhængigt medie for fri debat, borgerjournalistik og ekspertanalyser.

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG

Windows 10 reparation & opdatering

Automatisk diagnosticering og reparation af alle PC og Windows problemer.

Opdater din PC for optimal ydeevne.

De særlige – underholdende, rørende og vedkommende film om autisme

Publiceret 07/02/2020 i Film/Kultur
af **Karen Hammer**

FILM // ANMELDELSE – For et par år siden lavede instruktørerne Eric Toledano og Olivier Nakache det humoristiske drama *De urørlige* med Francois Cluret og Omar Sy i de to hovedroller som henholdsvis handicappet millionær og sort, tidligere kriminell, handicaphjælper. Det blev den største kassesucces i fransk films historie. Det er derfor meget forståeligt, at de to begavede instruktører nu har gennemført at lave endnu en film med samme medmenneskelige synsvinkel.

De særlige fortæller en hverdagshistorie om et par meget idealistiske mænd, der uden officiel accept og statsstøtte samler de mange stærkt autistiske personer op, som samfundet ikke orker at håndtere endsige hjælpe.

I 1994 mødte Eric Toledano Stephane Benhamou, grundlæggeren af organisationen Le Silence de Justes, der målrettet arbejdede for at få autistiske børn og unge integreret i samfundet. Han blev fænget af gruppens energi og humane adfærd. Adskillige år efter valgte Toledano i en dokumentarfilm for Canal+ at skildre Stephane og hans makker Daoud Tatous arbejde med autistiske børn i organisationen Le Relais IDF. Tiden gik med andre projekter, bl.a manuskriptet til *Samba* (2014) og *C'est la Vie* (2027). Endelig, i 2019, kom der gang i optagelserne over et manuskript, som Toledano og Nakache havde gået og arbejdet på i mere end 10 år.

“

Midt i det myldrende kaos står Sundhedsministeriets kontrollanter og iagttager, hvorledes intet efter deres mening følger de officielle krav

Diversitet er en af mærkesagerne for filmens to samarbejdende organisationer, hvis mange unge hjælpere kommer fra socialt belastede kvarterer, og ikke har officielt anerkendte uddannelser og derfor ingen accept fra staten. I filmen ser vi spændende scener med de mange, lidt outrerede, unge mennesker, der skal lære at stave og gebærde sig i et samfund, de egentlig ikke selv hører til.

Er der et alternativ

For at finde skuespillere til rollerne som autister kontaktede instruktørerne kunstnergruppen Turbulence, der ansætter mennesker med kommunikationsproblemer, og her fandt de Benjamin Lesieur, der spiller en af hovedrollerne som Joseph, der er vild med vaskemaskiner og metroens nødbremser!! Vi følger Stephane Benhamous kamp for at oplære Joseph, for at få ham til at stoppe med konstant kikset at lægge an på vaskemaskinefabrikkens sekretær ved at lægge sit hoved mod hendes skulder og spørge til hendes sokker.

Det er en fest, den dag Joseph har klaret at køre fire metrostationer uden at trække i nødbremsen!

En anden vanskelig autist er 16-årige Valentin, spillet af Marco Locatelli, der kom til casting, for via rollen bedre at kunne forstå sin stærkt autistiske lillebror. Valentin er voldelig og opgivet af alle. Hospitalet vil ikke længere tage ham; hans fortvivlede mor fabler om at skyde ham for at undgå, at han bliver lukket inde på en anstalt. Stephane Benhamou, spillet af en karismatisk og meget veloplagt Vincent Cassel, styrter rundt og lover alle, at han på trods af en håbløs økonomi nok skal finde "en løsning".

Midt i det myldrende kaos står Sundhedsministeriets kontrollanter og iagttagere, hvorledes intet efter deres mening følger de officielle krav. Da den meget idealistiske hjælper Bryan i et kort øjeblik slapper af fra sit overvågningsjob for at ryge og drømme om en dejlig pige, bryder Valentin ud og skaber kaos på en nærliggende motorvej. Alt klares uden store ulykker, men sundhedsmyndighederne har fået nok; nu skal denne galeanstalt lukkes!

Men hvad så? Er der et alternativ? Vil staten træde til, når idealisterne Stephane og Daoud med deres helt utraditionelle vanetænkning er væk? Og hvem skal nu betale?

Her er noget at tænke over for os alle, og sågar for den danske regering, der gennem de senere år har sparet på budgetterne ved at slippe altfor mange psykisk handicappede ud af hospitalerne – ud til friheden på gaden, hvor de hurtigt bliver en del af den voksende skare af hjemløse, som kræver ny lovgivning for, at vi andre ikke skal føle os generet af de særlige: de anderledes, de utilpassede.

Vincent Cassel, som normalt spiller skurkeroller (*Hadet*, 1995 og *Eastern Promises*, 2007), er helt overbevisende og forbløffende charmerende som Stéphane, mens Reda Kateb er varm og smilende som Daoud Tatou. Han brød i 2009 igennem i den franske film *Profeten*, og blev i 2017 César-nomineret for sin imponerende præstation som jazzguitaristen Django Reinhardt i Etienne Comars film *Django*.

De særlige er underholdende, rørende og vedkommende.

De særlige
1 time 54 minutter
Scanbox

Foto: PR/Scanbox.

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her
→

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**
→

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

#FILM

DE SÆRLIGE

KAREN HAMMER

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Bølgen fra Bukarest – nye rumænske film på Cinamateket	Iran – en lang række polemiske film af uhørt intensitet	Cinamateket markerer 100-året for baltisk selvstændighed med rig filmfestival
---	--	--

KAREN HAMMER SENESTE ARTIKLER

Født 1938. Cand.mag.art. i Zoologi, Botanik, Geologi, Geografi og Filmhistorie fra Københavns Universitet. Kulturredaktør og formand for Radio Vesterbro gennem 30 år. Forfatter, filmjournalist, kunstanmelder, eventyrer. Karen Hammer har rejst i 103 lande på syv kontinenter, dog kun i 27 i Afrika. Skriver bl.a. om African Cinema og har deltaget 15 gange i Ouagadougous afrikanske filmfestival FESPACO.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.